

Paraklétoosz

2018. október 7.

Bátorító gondolat a beteg és bajbajutott embereknek

IGÉNYES VAGY?

Egy reggel bátortalanul megnyomta valaki a plébánia csengőjét. A pap kinyitotta az ajtót, de rögtön hátra is lépett kettőt, amint meglátta az érkezőt. Egy szakadt, toprongyos alak álldogált az ajtóban, koszos, tépett ruhában, borostásan, bűdösen. Messziről érezni lehetett a leheletén az alkohol bűzét. A pap arra gondolt, bizonyára pénzt fog kunyerálni, mint az ilyen fickók általában, s előáll valami szerencsétlen hazugsággal az éhezésről vagy a gyógyszeréről, amit nem tud kiváltani. Azonban nagy meglepetésére a férfi így szólt: „Atyám, én szeretnék belépni az önök közösségébe.”

A pap igen meghökkenve fogadta ezt a bejelentést, s magában azonnal kifogásokat, feltételeket kezdett gyártani, amit aztán sorolni is kezdett a férfinak.

„Hát, közénk nem lehet eljárni úgy, hogy az ember bűzlik az alkoholtól! Előbb bizony le kellene szoknod a piáról, vagy legalábbis mérsékelned magad, hogy ne vegyék észre rajtad

Aztán ez a ruha! Hogy gondolod, hogy ilyen rongyosan beléphetsz a templomba? Az az Isten háza, oda szépen felöltözve kell eljönni! Na meg a beszéded! Szoktalak látni olykor az utcán, tudom, hogy csúnyán tudsz káromkodni! Ide azonban nem káromkodni járunk, hanem imádkozni. Tudsz akár egyetlen imádságot is?”

Azzal csak mondta és mondta, remélve, hogy a férfi majd csak meggondolja magát. Így is lett. A szerencsétlen fickó mind mélyebbre és mélyebbre hajtotta a fejét, majd egy idő után szépen megfordult és szó nélkül elsomfordált.

Másnap reggel azonban újra becsöngetett a plébániára. A pap meglepetten nyitott ajtót. A férfi így szólt hozzá. „Atyám, az az igazság, hogy már nem is akarok belépni az önök közösségébe. Álmomban az éjjel megjelent nekem Jézus, és azt mondta: Vigyázz, ez egy nagyon igényes társaság ám! Én is évek óta próbálok bejutni, de eddig még nekem sem sikerült.”

Jézus mondja: „Ti innen alulról valók vagytok, én meg felülről való vagyok, ti e világból vagytok, én nem e világból vagyok. Azért mondtam nektek, hogy bűnökben haltok meg, mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűnökben.” Erre megkérdezték tőle: „De hát ki vagy te?” (Jn 8,23-25)

HA VETÜNK, ARATUNK IS

Miért szeretem ezt a könyvet? Mert kedves humor és találó bölcsesség jellemzi. És hát olvasás közben addig nevetgélek egyik-másik érdekes emberke viselt dolgain, amíg rá nem jövök, hogy bizony, én is tettem ilyesmit, vagy hasonló helyzetben ugyanígy cselekednék... Egyszóval, a csattanós történetekből nagyon sokat tanulok - nemcsak a világról, hanem elsősorban magamról.

A macska meghívta az egereket vacsorára, de csak a fiatalok jelentek meg a mulatságon - ám többé nem tértek haza...

- Gyere, bújj be a szobámba! - mondta a pók a légynek. A buta teremés elfogadta a meghívást, s ez lett az utolsó lépése. Mennyi csapdát állítanak nekünk! Csapdák férfiaknak, csapdák nőknek; csapdák, amik mindenképpen meg akarnak fogni, amiket a szemünknek, fülünknek, nyakunknak, orrunknak szántak; csapdák a fejünknek, és csapdák a szívünknek. Nappali és éjjeli csapdák, csapdák minden időszakra. Sokféle csalétek van - eleven vagy halott, férfi vagy női, általános vagy különleges. A rókáknál is okosabbaknak kell lennünk, különben csak idő kérdése, és hallani fogjuk az embercsapda kattánását, és érezni fogjuk éles fogait.

Már kezdettől fogva nagyon vigyázzatok: aki az első helytelen lépést elkerüli, az a másodikat már nem fogja megtenni. Óvakodjatok a „csepptől”. Tudvalevő ugyanis, hogy az iszákosok csak „egy csepp sört” isznak, vagy legfeljebb „egy cseppel többet”. Egyszer s mindenkorra vessetek véget a „cseppeknek”!

Óvakodjatok attól, aki azt mondja: „Hiszen ez semmiség!” A kis bűnök olyan tojások, amelyekből nagy szenvedés kél ki. Órizkedjete az olyan ajkaktól, melyek mézet csöpögtetnek; láthatjátok, milyen sok legyet lehet cukorcsapdával fogni. Óvakodjatok attól a kötől, amelyben már egyszer megbotlottatok, amikor arra jártatok. Órizkedjete attól az embertől, aki soha semmitől nem órizkedik, és óvakodjatok attól, aki a romlás útját járja. Órizkedjete attól, hogy kezességet vállaljatok, vagy aláírjátok valaki más

számláját, még akkor is, ha tízszer elismétli: „Ugyan már, ez csak formáság!...” Ez az az eset, amit minden esetben vissza kell utasítani, amint iskolamesterünk mondani szokta. Ha ahhoz van kedved, hogy darabokra szedjenek, akkor csak menj bele ezekbe az ügyekbe, de ha biztonságban akarsz élni, akkor soha ne engedj a környezetedbe ilyenfajta embereket - legyenek nők vagy férfiak, gyermekek vagy fiatalok, unokatestvérek, nagybácsik vagy anyósok.

És legutoljára senkitől se őrizkedj jobban, mint saját magadtól, és minden tekintetben nagyon figyelj magadra, különösen a beszédben. Őrizkedj attól, hogy titkaidat másokra bízod, legfeljebb csak a feleségedre. Sokan megbánták, hogy beszéltek, de azt már kevesen, hogy tartották a szájukat. (Szántó János)

MI A PANASZOD?

Ezt kérdezi az asszisztens is, amikor belépsz egy „rendes” rendelőbe: „Kérem, mit mondjak a doktor úrnak, mivel jelentsem be, mi a panasz?”

A legtöbb panasz mások ellen hangzik el. - A férjem, a fiam, családom, a szüleim, anyám, apám, munkatársaim... „azok”. A panaszok nyolcvan százaléka ide tartozik. A nyolcvan százalékba tartoznak ezek a panaszok is: „Azok... és az Isten”. Mert Isten igazán megtehetné, hogy ők ne legyenek ilyenek. Miért nem csinál már valamit az Isten?

Van olyan panasz is - ez a húsz százalék - amely panasszal magukat panaszolják be a betegek. Azt mondják: „Bennem van a hiba!” Vagy: „Nagyobb-részt bennem van a hiba! Vagy: „Azért bennem is sok hiba van!”

Aki idáig eljut, hogy nem „azok” és nem az Isten, azaz nem vetíti ki a maga bűnét másokra, annál elkezdődik a gyógyulás. Beteg vagyok, rosszul érzem magam, bennem van a baj! Nem az apám beteg - én vagyok beteg! Nem a feleségem beteg - én vagyok beteg! Én jöttem, Áldott Orvosom, Krisztusom, Hozzád!

Ezek a panaszok ismét kétfélék.

Meg tudod-e mondani, hol fáj? Itt, kérem, itt szúr - mondja egy beteg testi orvosának. Meg tudod mondani: Uram Jézus, borzalmas, mennyi irigység van bennem! Nem tudom nézni még azt az új bevásárlótáskát se a szomszédasszonyom kezében! Elönt a keserűség, hogy neki Amerikából ilyenet küldtek. És nekem nincs ilyen, és nem is lesz. - Nem bírom ki, hogy az a nyavalyás X. Y. autót vett! És rám fröccsenti a sarat! Uram Isten, olyan irigy vagyok!

Nagyszerű gyógyulásunk kezdete ez, amikor már eddig eljutunk! Amikor meg is tudom mondani, hol a baj.

De a magukat hibáztatók között is sok ember akad, aki így ül le lelkipásztora vagy lelkigondozója elé: - Csináljon velem valamit, én nem tudom mi a bajom, de így már nem bírok élni!

Sokan vannak, akik nem tudják, hol szorít - de szorít! Akik nem tudják, miért betegek, de *tudják*, hogy betegek, tudják, hogy valahol léket kapott a hajójuk, s így el fognak merülni.

Jézus pedig azt mondta: *Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.* Ha beteg vagy, akkor máris van Orvosod! Adjunk hálát Jézusnak azért, hogy el akarja kezdeni bennünk a gyógyítást. Valljuk be nyavalyás, beteg voltunkat, s hogy szükségünk van Rá! (Gyökössy Endre)

BARÁTSÁG, SZERETET...

A szeretet valamennyi válfaja közül csak a barátság által lettünk Istenhez vagy angyalokhoz hasonlókká. C. S. Lewis

A barát olyan valaki, aki megérti a múltadat, hisz a jövődben, ma pedig elfogad olyannak, amilyen vagy. *Szólásmondás*

A barátom, a bizalmasom előtt örömmel feltárom a titkaimat, sőt, megszállott módon kívánom, hogy mindenről tudjon. Szinte duplán élek: neki újra mindent elmesélek, mindenbe beavatom. Ez a lelki egyesülés. Ez a szeretet misztériuma. *Barsi Balázs OFM*

Ha egy barátom beszél hozzám, bármit is mond, az érdekes. *Jean Renoir*

A barátság nem valamiféle jutalom az éleslátásunkért és jó ízlésünkért, amelyek segítségével egymásra találtunk, hanem eszköz, amely által Isten fölfeledi előttünk a *többiek* szépségét. C. S. Lewis

☺ ☺ ZIRCI APÁTSÁG ☺ ☺

A kishittanosok Zircre kirándulnak. Az egész napot az apátságban töltötték, annyi volt ott az érdekes látnivaló. Amikor már kezdtek hazafele indulni, az egyik kisfiú megkérdezte:

- Plébános atya, az *anyádságot* nem nézzük meg?

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész 📞 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor